

Ο Χρύσανθος Πλανάς, ιθύνων νους του «Island» και του «Salon de Bricolage» και έμφυτος aficionado της Τέχνης, εξηγεί πώς δημιούργησε την πρωτοποριακή –για τα ελληνικά δεδομένα και όχι μόνο— «διαδικτυακή γκαλερί» «Related Art».

Τέχνη για όλους!

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΡΕΘΙΣΜΑΤΑ

«Μεγάλωσα σε μία οικογένεια που, ειδικά από την πλευρά του πατέρα μου, έτρεφε έντονη αγάπη για την Τέχνη. Η αδελφή του παππού μου, Μαριάνθη Πανά, ήταν ζωγράφος και είχε μαθητεύσει στο εργαστήρι του Κωνσταντίνου Παρθένη. Ο μεγάλος αδελφός του πατέρα μου ασχολούνταν επαγγελματικά με την ελληνική τέχνη γύρω από τη περίοδο της επανάστασης του 1821. Όμως τον πιο καθοριστικό ρόλο έπαιξε ένας οικογενειακός φίλος, ο Γιάννης Καββαδίας, που εκτός από μαθηματικός ήταν και ζωγράφος. Θυμάμαι ακόμα τα απογεύματα στο Καβούρι που με έβαζε να λύνω ασκήσεις τριγωνομετρίας. Εκείνος ζωγράφιζε σε μουσαμάδες με λάδια, θέματα που είχαν να κάνουν με την ελληνική φύση. Ήταν ο πρώτος άνθρωπος που μου μίλησε για την τέχνη με έναν «μαθηματικό» τρόπο σκέψης».

Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

«Τελειώνοντας το σχολείο, επισκέφτηκα μια καινούργια γκαλερί, που τώρα πια δεν υπάρχει, και ένα έργο σύγχρονης τέχνης, αρκετά οκτεινό, τράβηξε την προσοχή μου. Στη δεύτερη επίσκεψή μου αποφάσισα να το αγοράσω με τις οικονομίες μου και διαπραγματευόμενος την αποπλρωμή με «δόσεις». Το έργο είναι του Χρήστου Θεοφίλη, νέου τότε σύγχρονου καλλιτέχνη, και το έχω φυσικά έως σήμερα».

ΜΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ

«Η ενέργεια ενός έργου μπορεί να είναι διαχρονική και οπωδήποτε να ξεπερνάει τα φυσικά όρια ζωής του καλλιτέχνη. Είναι η ανθρώπινη έκφραση που συνδυάζει το λογισμό με τη φαντασία και δίνει μια φευδαριθμόν τελειότητας στον αέναο ανθρώπινο αγώνα για βελτίωση. Κατά βάση όμως είναι για μένα μια «ασυναίσθιτη» επικοινωνία συναισθημάτων. Ένα έργο μπορεί να σε θλίψει ή να σε χαροποιήσει ακόμα κι όταν δεν το παρατηρείς άμεσα, αλλά απλώς βρίσκεται στο περιβάλλον σου. Μπορεί

να σε αφυπνίσει, να σε προβληματίσει, εν τέλει να σε κάνει καλύτερο άνθρωπο».

Η ΤΕΧΝΗ ΩΣ ΕΠΕΝΔΥΣΗ

«Δεν θεωρώ τον εαυτό μου «συλλέκτη». Ο ορισμός του συλλέκτη απέχει αρκετά από τη δική μου ανάγκη να περιβάλλομαι από έργα τέχνης, είτε ανίκουν σε μένα είτε βρίσκονται απλώς σε ένα χώρο που εποκέπτομαι. Ποτέ μέχρι σήμερα δεν σκέφτηκα να αποκτήσω ένα έργο με βάση τη σημερινή ή μελλοντική εμπορική αξία του. Λεπτουργά ακόμα με τον ίδιο πηγαίο αυθορμητισμό όπως τότε που αγόρασα το πρώτο μου έργο. Και με τον ίδιο πηγαίο ενθουσιασμό να μοιραστώ την ενέργεια ενός έργου με τους φίλους μου, αλλά και με οποιονδήποτε άγνωστο. Δεν μπορώ διώς να κρύψω πως είναι μεγάλη

μου ή σε κάποιο χώρο μου, αποφάσισα πως τα έργα πρέπει να «επικοινωνούν» τα μινύματά τους άμεσα ή έμμεσα σε όσο το δυνατόν περισσότερους αποδέκτες. Το διαδίκτυο είναι ο πλέον σύγχρονος τρόπος για να δώσεις στον ενδιαφερόμενο πληροφορία που ζητάει – αλλά και σε αυτόν που θα περιηγηθεί τυχαία τη δυνατότητα να έρθει σε επαφή με ένα έργο που σε άλλη περίπτωση θα «ζούσε εγκλωβισμένο» σε έναν ιδιωτικό χώρο. Ο τίτλος «Related Art» έχει να κάνει με την προσωπική μου αναζήτηση ως προς το ποια είναι η σχέση με την Τέχνη. Αφίνει όμως και τον υπανιγμό ότι ο καθένας μπορεί να «ουσικεύεται» με την Τέχνη που τον αφορά. Δεν είναι τυχαίο πως το site ανοίγει με ένα έργο του Άγγελου Πλέσσα, βασισμένο στην ψυχαναλυτική θεωρία «object related theory»».

Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ RELATED ART

«Εχοντας την τύχη να ασχολούμαι με την εστίαση και τη διασκέδαση, που κατά την γνώμη μου είναι μέρος του Πολιτισμού και όχι του «χαβαλέ», όπως στην χώρα μας έχουμε ουνθίσιο να αντιμετωπίζομε, έχω τη δυνατότητα να δείχνω τα έργα μέσα από τους δικούς μου χώρους. Στο Private House του «Island» βρίσκονται ήδη τοποθετημένα έργα των Stephen Antonakos, Joe Van Liefland και Άλεξανδρου Ιωαρή. Στο «Salon de Bricolage» υπάρχουν μονίμως πολλά έργα σύγχρονων καλλιτεχνών. Η «Related Art» ωστόσο είναι μια πλατφόρμα ανταλλαγής σκέψεων και πληροφοριών γύρω από την Τέχνη. Λεπτουργεί επίσης ως ενημερωτικός καιάλογος για επιμελητές και ειδικούς. Έτοι, τα έργα της «ουλλογής» μπορούν να ταξιδεύουν για εκθέσεις στο εξωτερικό και την Ελλάδα, όπως το γλυπτό του Κωστή Βελώνη «Promises of happiness», που φιλοξενήθηκε από το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στο Μάλμε της Σουηδίας και τώρα θα παρουσιαστεί σε μία καινούργια έκθεση στις Βρυξέλλες. Και έπειτα συνέχεια!».

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ INTERNET

«Παραπρόντας τις αντιδράσεις φίλων μου που δεν είχαν καμία σχέση με την Τέχνη όταν έβλεπαν ένα έργο στο οπί